JAARBEURS-IMPRESSIE

Terecht hadden de dagbladen het in hun verslagen der opening van de Jaarbeurs aldoor over de „grijze Bisschopstad". Je kon geen krant opnemen of het was weer zoo. De grijze bisschopstad. En geen wonder, eerlijk gesproken, want ze was grijs op den dag van de opening. Grauwe lucht. Regen. Miezerigheid.... als een onbegrijpelijke malle parasol, dan voor 'n onooglijk heer in een gummi-jas, gegarneerd met gummi-slangen, gummi-trekpottuiten, gummi-fleschstoppen, enz.. en die een gummi-zuidwester op het dienstbare hoofd draagt.... Velen staan beduusd te genieten om 'n reusachtigen ijzeren sproeiwagen, die maar aldoor over het plein wordt heen en weer gereden, maar waar geen droppel water uit te voorschijn komt, omdat het eigenlijk niet zoozeer een sproeiwagen als wel een soort van reclame-voertuig is, en overal dicht. En zoo gaat het lieve-leventje zijn gang; in witte kielen gekleede personen torsen velerlei grillige voorwerpen op de schouders, en als er een doodgewone verver in zijn witte jas voorbijgaat met een doodgewone vensterruit op zijn schouder, vraag je hoe die vent hier verdwaald komt...

Op de terreinen is het een en al drukte en beweeglijkheid. Maar overstelpend is het aantal menschen er niet, want de oppervlakte der gezamelijke terreinen is heel wat mans. Tusschen de gebouwtjes, vaak koddig van vorm en beschildering, bewegen ze zich neuzend en zoekend, of er iets van hun gading is. Ze kuieren en kijken, en gaan betrekkelijk zeldzaam ergens naar binnen, maar sommige gebouwtjes hebben juist een geregelden drukken toeloop. Zoo b.v. dat van de staatskolenmijnen, waar telkens, wanneer er voldoende publiek bij mekaar is, de lichten gedoofd worden en een wel geen kilometerslange, maar goede en leerzame film over de mijn-exploitatie wordt vertoond, waarbij de aanblik der kolenmassa's het gerantsoeneerde publiek herhaaldelijk de vaderlandsche kreet „Had je me máár" ontlokt. Wij hebben het daar bijgewoond, dat een juffrouw toen de lichten plots werden uitgedraaid en de deuren gesloten, als een mager varken angstig begon te gillen om te worden uitgelaten, wat de uitgelatenheid der omstanders in het donker ten top voerde. En nu we toch eenmaal onze ervaringen opscheppen, we hebben in een der rustelooos draaiende tourniquets, die de groote hallen afsluiten, een eenzamen bejaarden boer zien ronddraaien, die eenmaal erin, maar niet besluiten kon eruit te stappen, tot hij eindelijk bij de kladden naar buiten getrokken werd. Wij hebben in de stands der goud- en zilversmeden, temidden der ontzagwekkende uitstallingen van al wat deze aarde aan oogverblindends biedt, personen met verdachte gezichten en loensche gretige oogen langs, de vele waakzame beambten zien in- en uitgaan, personen in wie wij wegens gebrek aan bewijs vrijgelaten in- en uitbrekers meenden te herkennen. Wij hebben in de uitgevers-afdeeling heeren met bleeke gezichten, langen haren en verstelde demi-saisons bij de eene firma in, en bij de andere zien uitgaan, met loodzware manuscripten onder den arm, en welingelichte suppoosten deelden ons mede, dat dit zoogenaamde dichters waren, die hier van het kastje naar den muur werden gestuurd. Wij hebben heele corporaties gezien, die in een zeker etablissement, waar gratis koppen chocolade werden uitgereikt, niet waren weg te slaan. Wij hebben eerzame maar weinig kapitaalkrachtige gehuchtbewoners gevolgd, die aan de gedistilleerd-stands zich voor vaklieden en mogelijke afnemers uitgeven, om op die wijze een proefglaasje advocaat, Longae Vitae, Vermouth, Parfait Amour, of Juffertje-in-'t groen achter de kiezen te slaan. Wij hebben... ja, wat hebben wij al niet alles opgemerkt op de veelbewogen dagen van ons bezoek aan de jaarbeurs, aan de tweede jaarbeurs, die, naar wij hartgrondig hopen, de laatste niet wezen mag. En dat wel niet zál ook. Daar ziet het er gelukkig niet naar uit. Integendeel. Want wij mogen eenige eigenaardige ervaringen hebben opgelepeld, dat gebeurde enkel en alleen maar omdat wij er steeds op uit zijn, onzen lezers ook, en vooral, den vroolijken kant van de dingen te toonen; niet omdat er geen zaken te over van ernstig belang, van treffende degelijkheid, van bewonderenswaardige vindingrijkheid en van vaderlandsche energie hier voorhanden zouden zijn. Want daar is er een overvloed van te vinden. In die vele, vele stands, — dicht opeenen gebouwd als de cellen van de honigraat — zijn interessante voorbrengsels der nijveren in overstelpende hoeveelheid voorhanden.

En het is een genot van dezen, in al hun verscheidenheid en waarde, kennis te gaan nemen, bij een bezoek aan de jaarbeurs.

Kyf-Kyf.

Stands Maliebaan 4051, 4053, 4055 en 4057 van de welbekende fabriek van Jansen & Tilanus te Vriezenveen. Tricotages en geweven katoenen stukgoederen. Een der meest uitgebreide stands met een enorme collectie goederen.

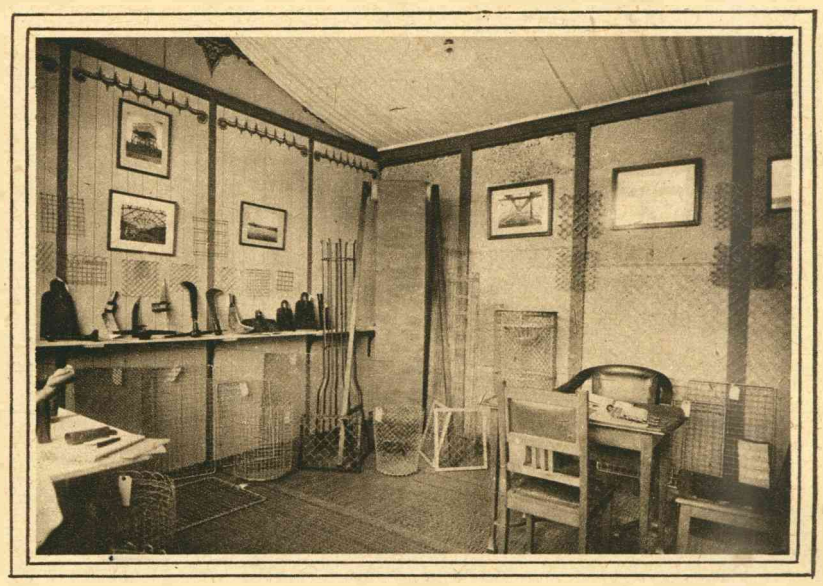

Stand 328, Vredenburg. Naaml. Venn. D. Hogenbirk & Zoon's Smederij, Constructiewerkplaats, Machinefabriek en Draadvlechterij, Bloemendaal (Holland). Afdeelingen: Constructie-werkplaats. Smeedwerken, Gereedschappen. Hekwerken, Draadafscheidingen, enz. Draadvlechterij.

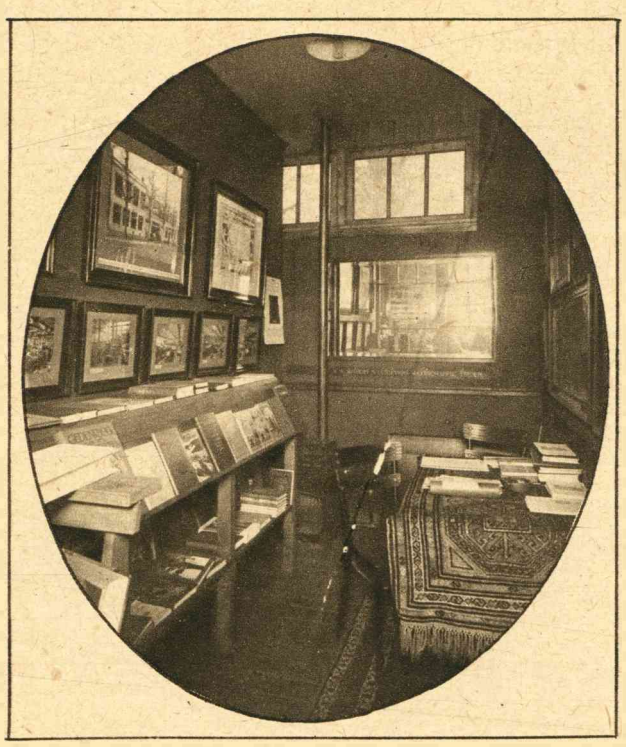

Stand A. W. Sijthoff's Uitgevers-Maatschappij. Monsterkamer van A. W. Sijthoff's Uitgevers-Maatschappij, Leiden. Vereerd met een bezoek van H. M. de Koningin.

Maar toen wij Maandag zelven door het weer wat uit ons overbekende goeie-humeur geraakt, 't Dinsdag daarop nog eens dunnetjes wilden overdoen, leek de stad net zooveel op een grijze bisschopstad als niets. Het was kostelijk weer; en fleurig dat die bejaarde stad eruit zag! Neen maar, het leek wel een klinkklare kermis. Een zonnetje, dat alles opfleurde, versierde, vergulde; de vroolijke bevolkte straten, de vlaggen en reclame-vaandels hoog in de lucht; de bonte, levendige uitstallingen en versieringen der winkels, de zonderling uitgedoste sandwich-mannen-als-harlekijnen, de af- en aanrijdende reclame-wagens en -karren... De wind, want die was er rijkelijk voorhanden, liet de vlaggen en vanen boven onze hoofden knallen als een leutig vuurwerk, en woei ons de edele aromen van poffertjes en wafelen den gretigen neusgaten in. En om de pret te voltooien, zie, daar komt een troepje oudhollandsch toegetakelde straatmuzikanten aankuieren. De flaphoeden, met randen zoo breed als boulevards, overschaduwen de 17e eeuwsche sikkebaard-tronies, de tricotbeenen zijn strijdhaftig en schoon, de pofbroeken doen romantisch aan, de zwierige wambuizen ontroeren, de papieren slagzwaarden leggen, om zoo te zeggen, de laatste hand aan onze bewondering. Dan wordt halt gehouden, de instrumenten worden aan de 17e eeuwsche snorrebaarden geplaatst, en toet-toet-teretoet, zoo wordt een martiale one-step ingezet. Van alle kanten komen de luisteraars opzetten, en klitten om de artisten henen als aanzwervende bijen... De duizenden en duizenden provincialen in troepjes aan- en afwandelend tusschen de Jaarbeursterreinen, — Maliebaan, Tivoli, Janskerkhof en Vreeburg — die nog een gezegend eindje uit mekaar liggen, het zij met permissie gezegd, — die provincialen hebben geen ooren, en vooral geen oogen genoeg voor al het moois. Ze gapen naar de reusachtige lucifersdoozen, poetspommade-blikken, conserven-potten, sigaren, sigaretten, jeneverkruiken, bierflesschen, en nog meer van die huishoudelijke voorwerpen, allemaal ter grootte van een volwassen mansperson, die op karren en wagens worden rondgereden. Ze wijken vol ontzag uit, nu eens voor een mijnheer die een reusachtige zijden lampekamp boven 't hoofd uitdraagt.

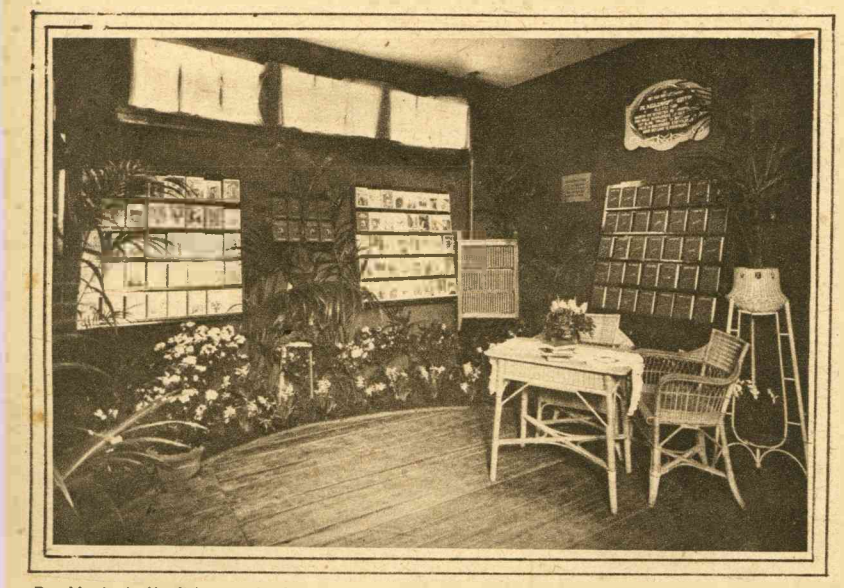

De Meulenhoff-editie op de Jaarbeurs. — De uitgever der Meulenhoff-editie heeft zijn stand ingericht als een tuin, als een sprekende uitbeelding van de volgende woorden: „In het rijk der letteren is de Meulenhoff-editie als een tuin, waarin de uitgever de producten van vele schrijvers op elk gebied tot bloei tracht te brengen, door deze in duizenden exemplaren over het land te verspreiden". De goedkoope, aantrekkelijke deeltjes der Meulenhoff-editie kwamen te midden van groen en bloemen zeer tot hun recht. H. M. de Koningin vertoefde geruimen tijd in den tuin der Meulenhoff-editie en betuigde Hare ingenomenheid met deze uitgave.

Stand van de bekende Kinderboeken-Uitgevers Gebr. Kluitman te Alkmaar, vereerd met een bezoek van H. M. de Koningin. Meer dan 50 jaar verblijden deze uitgevers de Nederlandsche jeugd met hun steeds pakkende kinderboeken, w.o. vooral bekend zijn: Dik Trom, Pietje Bell en de artistieke prentenboeken van Alfred Listol, De Zandnummertjes, enz. In geen huisgezin in Nederland zijn de boeken van Kluitman onbekend.